

29. szám.
Julius 18-án, 1868.

Megjelenik minden szombatnapon egy iven sokféle képekkel ellátva.
Előfizetési ár: Egész évre jan.—dec. 6 frt., 6 óra 3 frt. és 3 óra 1 frt 50 kr.—
Előfizethetni minden postahivatalnál és könyvtárúrnál.
Kiadóhivatal: Pest, barátok-tere 7. sz. Hirdetések díja: 1 hasábos petit sor 7 kr.

XIX. kötet.

Ezer menykő — akarom mondani hatos.

Miniszteri románcz.

Eldicseszi a felsőházban a pénzügyminiszter.
A *felsőházi Echo* képezi a háttérpundot és a chorust.

Tisztelem a *felsőházat*; de a mit az *alsóház* ad:
Attól kap az ember lázat. De urak, ez már gyalázat!
(Felsőházi Echo: Szörnyűség!)

Engem ottan egyre ütnek, hol leföznek, hol felsütnek.
Nem is néznek, csak esküdtek, a kit exequálni küldtek.
(F. E. Rettenetes!)

Orrom alá füstöt fúnak, (F. E. Még pedig trafikot, ez
borzasztó!) székem alá erdőt gyűjtnek,
Tartnak feneketlen kútnak, hová terhes adók futnak.
(F. E. Szakkerblő! törüljük el az alsó házat!)

S legyen kedve az embernek lenni pénzügyminiszternek!
Soha ilyen tigrisvermet! Hogy pénzt verjek: engem
vernek.

(F. E. Menjünk tigrisvadászatra, gentlemenek!)

Jó, hogy vannak felső rendek, a kik jól tudják a rendet,
Itt az ember megpihenhet s *hall* legalább egy kis *csendet*.
Én is tudom, mi az érdem, s így saját jutalmi bérem,
Hogyha azt most elismerem. Tessék jól figyelni, kérem.
Nem hiszik a nagy világban, (F. E. Dehogy nem!)
hogy itt mily szép alkotmány van,

S mi áll e szép alkotmányban egy miniszterhatalmában,
Aadtak nekem husz font rezet és a mellé szabadkezet,
Ezzel én most bár mit teszek, ahhoz nekik semmi közök.

(F. E. Hát hogy ne volna autonomia?)

Kapom magam s mit csinálók? *ezer hatost* bestellálok.
(F. E. bámul.)

Két lapjára — nos betyárok! — *magyar cimert* aplikálok.
(F. E. Sze sarmant, *sze grangyiöz!* Vivat Soroksár!)

A ládába tartogatom s ha adódik jó alkalom
A jó gyerekeknek adom, megilleti a jutalom.

(F. E. előre örül.)

Az *alsóknak*, — mert gonoszok, — de egy piczulát se
hozok,

Azoknak majd csak hozzanak a poroszok vagy oroszok
Az uraknak, kérem szépen, kétszáz hatost szántam
régén (F. E. kedves meglepetést affectál.)

Önök vannak hétszáz négyen: egyre negyedrészt jut épen.
(F. E. Nagyon meg van *hat*-va. A hatosokba
lyukat fűr, madzagra fűzi, nyakába akasztja és haza-
viszi mutogatni azoknak, a kik még ezen vivmány után
is kétkednének.)

Lefotografirozta

Junius Brutus,

gyorsírnok.

Tallérossy Zebulon levelei Mindenváró Ádámhoz.

Tekintedezs barátom uram!

Csakhogy mar ezzer talaltam valakit, ki nekem öt perczentre hitelezi. Soha se nem hittem volna, hogy eztet megirem valaha. Edig kaptam csak huszonnyig perczentre; de mig akkor se kaptam. Most pedig bizonyozs az öt-perczentes pinz. Mar it izs van zsebemben. „Hun lakik az az ur, kitül ilyent pinzt kapnyi?“ kirdezi kedvezs barátom uram. — Mindenüt lakik. — „Ad-i az nekünk izs?“ — Mindenki kapja abul. — „Hogy hinak ütet? Zsido, vagy nemezs ember?“ — Bizonyosan nemezs ember, ypsilyon van neve vigin: hinak ütet „magas kormány“, ki nem veszi tülünk csak öt perczent kamatot, ha adot neki be nem fizetünk. — De nem bolondzsag az, kedvezs barátom uram: nagy emolumentumja ez nekünk. Mert ha ezutan az ember becsületesen megfizeti kamatot adotul, soha se nem fognak ütet irté exequalnyi. In ekiben irtelmezem törvint. Csak az ember becsületesen megfizesen kamatot: ezt pedig miirt ne tenink meg Lonyainak, a ki jo barátunk?

Csak kar, hogy od nem voltam, mikor debatiroztak a fölöte, hogy mikor ezzer mig izs kel majd adot exequalnyi; ki parancsolyon meg aztat? Franya tigrisek sehogy se nem akartak elismernyi igasagot, hogy finacez parancsolyon szoljabironak. Hogy micsoda ani-

malia lesz ebül! Pedig hat in megmagyaraztam volna. Ha miniszter parancsol finacez adot behajtani:

akor finacez parancsol szoljabironak executiot sceniroznyi;

akor szoljabiro parancsol egisz varmegyinek nem bolondoznyi;

akor egisz varmegye parancsol kipviselöknek odafen lamentalnyi;

akor kipviselök parancsolnak miniszternek, hogy no mar micsoda dolog ez?

Is e szerint szoljabiro parancsol miniszternek, varmegye parancsol finacez; s ezel ki van czirkalmazva „circulus justitiosus“ Mindenki parancsol egymasnak: a sok közül valaki maj csak szot fogad.

No de bevigzem levelet, mert esö megalt, s utana kel niznem mekorat csirazot mar ki rendin heverö gabonam? mert ha ilyen jo esök jarnak raja folyvast, ugy jarok, hogy mig ezzer le kel kaszaltatnom.

U. i. Most olvasok ujsagbul, hogy igazsagügyminiszter barátom ünepilesen megigirte kipviselöhaznak, hogy legelsö dolga lesz felsö biróságok tagjait felalítani. De mar akkor magam izs felesapok septemvirnek. — Most csak semelvir, de a se nagyon.

alazatos szolgaja

Tallérossy Zebulon.

Lügewacker levelei egy bécsi lapszerkesztöhöz.

Tisztelt szerkesztö ur! Hallgassanak el azal a Romániával! Annak utolsó korezmája is valóságos szalón az itteni szalónokhoz, legdurvább utcái vérengzése is valóságos isteni tisztelet az itteni barátságos gyülesekhez képest. Itt gyilkolják igazán a zsidót, nem ott. A leg-hitelesebb kutföböl — nekem t. i. maga mondta egy zsidó, a kit megöltek — tehát a leghitelesebb kutföböl közöl íetem a következőket:

Azok a félvad honvédek, a kik nem is voltak igazi reguláris truppok s a kiket vitéz seregeink szerencsés rückgängige Schwenkungokkal tönkre tettek, gyalázatos leveretésük után, mint

ön tudja, szétfutottak mint a csirkék s föld alá bujtak szégyenökben. A legközelebbi időkg híriket sem lehetett hallani. Most, hogy im le-sütött egy kicsit a napfény, mindenünnen előbujkálnak a földből, mint a csirkegombák eső után, s előkeresik a puskát, pangánétot, a mit akkor eldugdostak félszer aljába, kocsiszin padjára, pincze fenekére, kenderázatóba, kürtöbe, buza-verembe, eresz alá kit ide kit amoda. Ilyetén módon fölfegyverkezve egész streifzugokat viznek véghez az országban s a hol előkapparíthatnak egy árva zsidót, azt megkötik, bakba gyűrik, megnyuzzák, olajba főzik, nyársra huzzák,

kerékbe török, és mikor már becsületesen meghalt, akkor megítatják vele tulajdon gyermeke vérit. Iszonytató! És ezt a civilizált Európa hidegvérrel türi és nem üti meg a guta!

S mi több, e rablókkal egy egész párt, sőt az egész ország czimborál, versenyeznek vele kegyetlenkedésben s diadalujongásával tüzei, Rrrettenetess!

Reményelem, hogy a kormány (t. i. a mienk, mert ez csak olyan — no, hogy épen legyen), mely a romániai apró zsidó-tréfákat sem vette tréfára, meg sem áll addig, míg kölesön nem kér a muszkától, — akarom mondani Dzsingisz-khántól kétszázezer kozákot, akarom mondani tatárt, a ki ezt az egész országot fölégesse, elpusztítsa, földszinéről eltörülje. Egyebet nem érdemel.

Fridolin Lügewacker.

Postscriptum. Utólag arról értesülök, hogy az egész dolog abból áll, hogy egy érzékeny izraelitára rá nézett valami gyöngyös-patai vörös kakas. De ezt hallgassuk el.

Pester Correspondenzlüge wacker.

A rendőrség a fővárosban.

I. A zugligetben vasárnap egész délután verekedtek a bérkocsisok az omnibuszosokkal; amazok meg akarták akadályozni, hogy a közönség omnibuszon és vasuton járjon; bevették ablakokat, ember fejeket; megsbesitettek számtalan kocsist és mulatni járó vendéget, szétrombolták a vasuti ügynökség irodáját. A rendőrség mindezt nézte nagy flegmával és keresztényi türelemmel, mondván, hogy ez csak vasárnapi multság, s a fiakkerek épen csak alkotmányos jogaikat gyakorolják; hétfőre magától is majd elmúlik a verekedés. Utólagosan végre felhívja a magistratus a verekedőket, hogy legyenek olyan kegyesek, jöjjenek fel a városházára; jelentsék fel magukat.

II. A váci utcán sétál két tisztességes ur, septemvir mind a kettő, és hangosan értekezik valami nevezetes pöresetről. Utánuk megy egy alkotmányos csendbízott, s megszólítja őket, hogy nem szabad olyan fennhangon beszélni az utcán. De azok csak tovább discúrálnak. Akkor hoz magával a csendbízott két drabantot, s bekísérteti mind a két hétszemélynő kötet a városházához, a miért olyan fennhangon mertek beszélni az utcán.

Mondja aztán valaki, hogy nincs nálunk helyesen felosztva a közbiztonságra való felügyelés.

Maczelláriu interpellációja az egész miniszteriumhoz.

Ház! Én csak így mondom, mert nekem a ház nem „tisztelt ház“, hanem csak „ház.“ Tehát ház! Ugy-e csudálkoznak, hogy én most magyarul beszélek? Félreértés kikerülése végett hát kijelentem, hogy én nem azért beszélek magyarul, hogy megértsenek, hanem hogy ki ne dobjanak.

Balázsfalvi testvéreim azt határozták, hogy ők erre az országgyűlésre csak hazaáruolt választanak. Én is azon szerencsétlenségbe estem, hogy megválasztottak, kötelességemnek tartom ennélfogva magamról ezt a gyalázatot lemosni

Épen jó alkalom erre a balázsfalvi majális.

Hallja-e kend, miniszterium! én most kendet interpellálok, álljon ki a mediumra! Ugy. Jól van. Tehát pro primo: Mi köze van kendnek a balázsfalvi barátságos majálishez? Azt mondja kend, hogy az tulajdonképen politikai összefüggés s a majális csak takaró volt? Hogy ott konspiráltak a korona egysége ellen? hogy a 48-ki törvények ellen lázítottak? hogy az uniót semmisnek mondták ki hogy a királyról föltették, miszerint megszegi még alig megpecsételt esküjét is? hogy a polgárháboru lángját, a nemzeti gyűlölséget szították? Nevetséges! ha még ehhez sincs joga egy barátságos majálisnak, hát akkor mihez van? Minek ütötte hát kend bele az orrát? Erre feleljen.

secundo: Feltette-e már a kormány azoknak, a kik a barátságos majálison részt vettek, a tyukot, meg a kalácsot a póstára? Ha nem, mért nem?

tertio: A balázsfalvi majális rendezőit mért nem nevezte ki kend királyi táblabíráknak? s mikor hozza hibáját helyre?

Én kendnek erre három percnyi gondolkozási időt adok; ha ezen záros határidő lefolyta után nekem olyan feleletet nem ad, a melyikkel én megelégszem: akkor én kendet a balázsfalvi barátságos majális utólagos jóváhagyása reményében ünnepélyesen — elecsapom. No hát ehhez tartsa magát. Üljön le!

A mit pedig ezentul gondolok, azt nem mondom ki hangosan, az pedig a következő:

Ha majd odahaza elolvassák ezt a körmönfont dictiót: tudom istenem, nem tartanak árulónak többé a balázsfalviak s jövőre úgy is megválasztanak újra, mint a parancsolat.

Az ezermester.

K. M. Nézze csak bátyám, mennyi mindent előszedett már ez az ezermester a kalapjából.
T. Z. Ne félj öcsém, telik még *abból* a kalapból több is.

Az ezermester.

K. M. Csak azt szeretném tudni, hova fogja ez az ezermester a hírlapok subventióját beeskamotirozni?

T. Z. A mi zsebünkbe tudom, hogy nem.

A képviselő házi telegráf.

Mínhogy az egész ülés alatt lehetetlen végig kiállni Ásvárus kemenczéjében a mulatságot; a képviselők egy része azalatt, míg valamit fölolvassnak, vagy a míg a diaboli minorum gentium perorálnak, kiszokott meanni a hüs folyosókra. Az elnöknek aztán van két billentyűje, ha az egyiket megnyomja a jobb oldalnak, ha a másikat a baloldalnak kezd el szólni odakinn a csengetyü. A telegráf-jelek a következők:

Egyszer csengetés: kezdődik a tárgyalás; a kinek tetszik, bejöhet.

Kétszer csengetés jobbra is, balra is: szavazás lesz felállítás, ülve maradás szerint. Tessék bejönni. A jobb oldalnak két perczel hamarabb szól a csengetyü, hogy elébb benn legyenek, mint a balok.

Háromszor csengetés balra, kétszer jobbra: — Tisza, Ghyczy vagy Nyáry beszél. A baloldalt érdeklí, a jobb oldalnak nem muszáj azt hallgatni.

Háromszor csengetés, jobbra, egyszer sem balra: — Pulszky fog beszélni.

Háromszor csengetés jobbra balra: — Deák Ferencz fog beszélni.

Szakadatlan csengetés jobbra balra: — személyes szavazás lesz: ne tessék senkinek elszökni, mert absentiát kap.

Bunkós Tuhutum levele Fokos Miklóshoz.

Miczu pájtás! tegnap egy hete kapok egy levelet az „öregtől.“ Nobl gyerek így hívja az atyját a háta megett. Azt reméltem, hogy téli lesz, de nyári volt az istenadta, nem volt megbélelve. A levélben pedig ez állt:

— Kedves fiam! Mivelhogy immáron olyan vén kamasz letté, hogy megéhetné a magad bötsületibő, ha vóna benned egy szikra belülle: anáfgyvást én, mint liberális ember, ki másnak az akarattyát tekintetbe szokta venni és nem akar arra preszszijót gyakoróni, atyai módon meginterpellálak: mijakarsz leni? Ha nem aszondom, ne gyalázd meg a familiádat: pudel-springer ne legyél, se valami mesterlegény, mer akkor én levészem rúlad atyai kezemet s mehetz, a merre a két szemed vezet. Hogy haza ne gyüihess, arró má informátam a Bodrit. Legyé prokátor; a nemesi diploma melet jó, ha van az embernek tudós diplomája is. Ergo fiskális lesző, punktum Ha nem vóna hozzá tehetséged, akor beszerezlek Gömörbe eskütnnek, arra elég, ha le tudod írnya a neved.

Erre én azt irtam az öregnek.

— Édes atyám! nem leszek én se pudelspringer, se kovácslegény, se ügyvéd, se eskütt. Engem, mint Ábrányi mondja, a múzsa homlokon csókolt: én költő leszek. Im itt van sub /: egy vers. Olvasd el, meglá-tod van-e bennem költői ér.

A levélhez oda mellékeltem Vörösmarty „Szép Ilonkáját,“ szépen leírva saját uri kezemmel, hadd gondolja az öreg, hogy én csináltam. Ugy is tudom, hogy soha sem hallotta hírét.

Negyed napra kapom az epistolát.

— Hát te gézenguz! Pojéta szeretné lenni, mi? No maj megtanítalak én a prózára, gyere te tsak haza. Olyan hexametert scandálok végig a hátadon, hogy csak úgy ropog bele a világ.

Aszt a poémát óvastam, a kit kütté. Hajszen klap-póni kloppó, az igaz; de azé látom belülle, hogy még se lesz belülled soha — Veres Márton.“

Szervusz

Bunkós Töhötöm.

Huszár-ripost.

A világosi fegyverletétel után besorozták a Hunyady-huszárt bakának.

Mint ilyen, szemébe ötlík egyszer Schlicknek s ez oda rendeli maga elé.

— Kend már azelőtt is volt katona?

— Igen is, tábornok úr.

— Még pedig lovas, ugyebár?

— Igen is, tábornok ur, Hunyadyhuszár voltam.

— Ah, talán épen a felkelőknél? — kérdé Schlick gnyos mosoly: a vonva ajkait — hát akkor bizonyosan ott volt kend *Kassánál* is?

Tudni való, hogy itten Schlick megugratta a Hunyady-huszárokat.

— Ott nem voltam, tábornok ur, — válaszolt a volt huszár, mélyen belenezve a tábornok szemébe — de ott voltam — *Tarcsánál.*

Ott meg Schlicket tették pocsékká a Hunyady-huszárokat.

Adomák.

A Martinovics-összeesküvés elfojtása után rendre üldözték azokat, a kik a „forradalmi kátét“ terjesztették, lett legyen az másokkal való közlés, vagy pláne lemásolás által.

Fodor Gerson debreczeni tanár is azzal volt vádolva, hogy lemásolta; de a gyanuokok nem voltak elégségesek s ha leteszi a tisztító esküt arra, hogy nem másolta le, reménye lehetett a meneküléshez.

Eléllítják az öreget s komoly, fontos arccal kérdik tőle, volt-e kezében az a lázító irat, melynek forradalmi káté a neve?

— Fodor Gerson professor uram kemény szilárd, hangon vallja:

— Nagyérdemű bíró urak! A forradalmi káté nem csak hogy volt a kezemen, hanem úgy tudom, hogy nagy hirtelen *le is csaptam*.

Ah, hiszen ez nagyon loyális ember lehet, a ki annyira fölháborodik, hogy csapja az ilyetén gyújtó iratot, — gondolták a bírúk.

— S meg mer kegyelmed erre igaz lelkére esküdni is?

— Igaz lelkemre.

Megeskették s haza eresztették.

Persze a jó urak nem tudták azt, hogy valamit nagyhirtelen *lecsapni* diák terminus technicus, mely annyit jelent, mint lekapni; *lekapni* pedig annyit, mint *lemásolni*.

Száraz György, volt septemvirnek diák fia beállít az iskolaigazgatóhoz, bocsássa őt haza, mert az atyjának nevenapja van.

— Ugyan te gaznép — így szólítja meg az igazgató — hát nem ma két hete volt Szt. György napja? hát nem bocsátottalak akkorra haza? Ha már épen haza szeretnél menni, akkor minek hazudsz? Hogy volna az apádnak megint nevenapja?

— Pedig, kérem alásan — bizonygatá a diák — nevenapja van. A kalendáriommal is bebizonyíthatom.

S azzal csakugyan előhúz a kabátja zsebéből egy naptárt s oda adja az igazgátónak, rámutatván a következő helyre: időjárás *száraz*.

Ura dolgában a k. . . i vásárra ment az ispán. Visszajövet egy kicsit erősen talált felönteni a garadra, jobbra balra lógott a feje, míg egy hidon akkorát bölintott vele, hogy a báránybőr kucsma beesett a vízbe.

A gazdasági év végével előáll az ispán a liquidációval.

— Hát ez mi? — förmedt rá a földesur, odabök-vén ujjával egy tételre, mely így hangzott:

„Egy báránybőr kucsma 2 rénes forint.“

Az ispán előadta, hogy mikor ura dolgában járt, lefujta a kucsma a fejéről a szél

— Mért nem vigyázott kend rá? — mérgelődött az úr — ezt én nem acceptalom, ezt én difficultalom, tudja?

A következő évben az „egy báránybőr kucsma“ megint csak ott figurált a liquidációban.

— Többet ne lássam itt ezt a kucsma — pattant fel az úr — mert azonnal elcsapom kendet.

Harmadik évben már kíváncsi volt az ur, ott lesz e a kucsma? Nem látta sehol.

— No lássa, ispán ur — szólt meglegegedetten — így már azután jól van. Meg vagyok elégedve.

— Mért, instálom alásan, nagyságos uram? — kérdi ravasz arccal a vén róka.

— Hát hogy nincs itt a kucsma.

— Nincs? Már hogy ne volna? persze, hogy ott van, csakhogy a nagyságos ur nem látja. Ott van az jól.

— Hát hol van? — kérdi az ur kimeredt szemmel.

— Biz az, nagyságos uram, benne van a — *kulyimázbán*.

Megbizta a l—i. asszony férjét, hogy nézzen a vásáron valami jó kövér ölni valót s az árát is tudja meg. A férj el akarva járni a reá bizottakban, ki ment a vásártérre s több ismerősével áldomásozva, addig addig töltögeté magába a vásári zavaros lörét, míg nem egészen elkábult s az álom kezdé környékezni. Hogy az utfélen el ne bölintson, haza felé ballagott s a házához közel találkozott a feleségével.

— No nézett e keed valami jóféle sértést? szöli tá meg az asszony.

— Onnét jövök közülök épen.

— De meg is látszik keeden.

Legparlamentárisabb kifejezés.

Én nem mondtam azt, hogy ki a hunczfut, én csak azt mondtam, hogy azok a hunczfutok, a kik nincsenek az én véleményemen.

Ama bizonyos eszmadia és felesége kérdései és feleletei.

ORÁCULUM. Ha én nem verem a te Zsidódat, minek vered te az én zsidómat?

— — A „török Hírnöknek“ azt írják Rómából, hogy mikor a szent atya elment a Hannibal-mezőre szemlét tartani hadserege fölött, vasuton vitték a Rocca di Papá-ig. (A pápai rokkáig? hát tud a pápa fonni?) Tud, pókhálót. — Innen azután a táborig vezető meredek utat hordszéken tette meg. (No így ugyan könnyű megtenni, ha az embert viszik!) Látod, ez éppen olyan mint mikor az egyszeri táblalabirót arról interpellálták, hogy mit szokott csinálni? s ez azt felelte rá: „pihenés munkájában fáradozom.“

— — Van Párisban egy Lámpás nevű ellenzéki ujság, a melyeknek egyes számából százezer példány szokott elfogyni. Egyik számában sajnálkozik, milyen kár, hogy Európában nincs az emberek neveinek tulajdon jelentése, mint Abyssiniában. Ha a tulajdon neveknek értelme volna, akkor Magne pénzügyminiszter neve annyit jelentene: „ha meghalok, elviheti felőlem az ördög az egész világot.“ Pinard belügyminiszter: „kicsiny a bors, de erős.“ Persigny kereskedelmi: „ha jóllaktam, lefekszem.“ Rouher államminiszter: „a császárság az államadósság.“ (Ugyan mondja meg kend, mit jelentenének akkor a mi minisztereink?) Bizony, anyjuk, nálunk némely miniszter akkor se jelentene — semmit.

— — Most olvasom az ujságban, hogy egy Harnung nevű szegény magyar ember Anglus országban annyira meggazdagodott becsületes munkája után, hogy most saját hajói és saját gyára van. De azt rosszul tette,

hogy fabrikáját „Erdélynek“ nevezte el. (Már mért?) Hát azért, hogy ha megtudják oláh testvéreink, valamelyik balázsfalvi gyűlésen annectálják magoknak s elnevezik legujabb „Daco-romániának.“

— — Somssich Pálba beleütött a menykő. (Mi a menykő?) Már t. i. a praemontrei szerzetnek van Keszthelyen egy háza, ennek a háznak egy szobája, ebben a szobában egy szög, ezen a szögön függ Somssich Pál in effigie, ebbe az arczképbe ütött az istennyila.

— — A pesti vizveték csöveit a Danaidák horhaján vezetik keresztül, hogy ha talán ezek megtöltene. (Nem értem.) Hát tudod, a csöveket külföldről hozzák s a csövek vasból vannak. Már pedig a külföldről hozott vastól vámot szednek. Pest városa folyamodott, engedjék el. Azt felelte a magyar kormány rá: nix dájcs! mert nekünk a közös statuskaszszához semmi közünk, a vámjövedelem pedig a közös statuskaszszába folyik. (Folyni folyhatik, de nem tölti meg.) Magam is amondó vagyok.

Az Ustökös okmánytárából.

N y u g t a t m á n y .

Arrú a négy darabb luakrú, a kit hámbóli kihágás, ragadás és tserépegyén öszetörése véget mint . . . i vásárkor policzia-fegyelmzés allá vetem a gazdályátó. Kelt tiszteletvel városbíró rendelettyébü

Azaz 4 forintok jó pénzbe.

Csinta péter ur salyát keze m. p
uton-áló komiszárus.

Nyilvános idézés.

Mindenki, a kinek mult vasárnap a zugligetben kezét, lábát, nyakát törték a fiakkerek, a városi ügyész-ség elé idéztetik — *jogorvoslás* végett.

Buda-város hatósága.

Távirat.

München jun. 26. Chorinszky urat, miután kiderült, hogy a halálbüntetést ki nem állaná, 20 évi fogságra ítélték.

Laptulajdonos és felelős szerkesztő:

Jókai Mór.

(Lakása: Országút 18. sz. 2-ik emelet.)

Nyom. Emich G. m. akad. nyomd. Pesten. 1868.

(Barátok tere 7. szám.)

Bajzolja: Jankó. — Metszi: Polák.